

Abstrakt

Tento článek empiricky zkoumá roli přímých zahraničních investic v ekologickém přechodu v zemích střední a východní Evropy z hlediska emisí skleníkových plynů a výroby energie z obnovitelných zdrojů. Pro analýzu těchto dvou hledisek byly na vzorku zemí střední a východní Evropy v letech 2001-2021 použity odhady PMG a MG založené na nelineárním EKC a modelu fixního efektu. Výsledky ukazují, že přímé zahraniční investice mají s emisemi skleníkových plynů vztah ve tvaru obráceného U, což naznačuje, že přímé zahraniční investice urychlují přechod k ekologičtější ekonomice tím, že po bodu zvratu snižují emise. Tento účinek je však významný pouze v dlouhodobém horizontu a prahová hodnota bodu zvratu se liší podle příjmové skupiny. Na druhou stranu nebyla prokázána žádná závislost mezi přímými zahraničními investicemi a růstem výroby energie z obnovitelných zdrojů, ale energetická náročnost by růst výroby energie z obnovitelných zdrojů podstatně snížila. Aby země střední a východní Evropy maximalizovaly pozitivní dopad přímých zahraničních investic na svůj ekologický přechod, měly by podle empirických důkazů provádět politiky na podporu přílivu přímých zahraničních investic a směřovat více investic do výroby energie z obnovitelných zdrojů a udržitelného rozvoje.

Klíčová slova: Přímé zahraniční investice; zelený přechod; země střední a východní Evropy; EKC.